

ROMANIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECTIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA CIVILĂ NR. 445/LM/2012

DOSAR NR. 913/97/2012

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 27 martie 2012

PRESEDINTE: FILIMON CORNELIA	- judecător
MUREȘAN LAVINIA CRISTINA	- asistent judiciar
GALICI CIPRIAN VIRGIL	- asistent judiciar
MICIN CECILIA ANA	- grefier șef secție

Pe rol fiind judecarea *acțiunii în conflict individual de muncă* formulată de către **SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA** cu numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta **REVITEA-SAIDAC NICOLETA GEORGIANA**, împotriva pârâților **ȘCOALA GENERALĂ CU CLASELE I – VIII Nr. 6 VULCAN** și **INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI HUNEDOARA**, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal se prezintă consilier juridic Radu Cristiana pentru a reprezenta interesele organizației Sindicatului Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara și membrului de sindicat, lipsă fiind pârâții.

Procedura completă.

Instanța raportat la disp. art. 268 lit. c Codul muncii, pune în discuție excepția prescripției parțiale a perioadei 1 octombrie 2008 – 31 decembrie 2008.

Reprezentanta reclamantei – consilier juridic Radu Cristiana depune la dosar delegație de susținere și nu se opune admiterii excepției invocată de instanță. Declară că nu are alte probe de propus și cereri de formulat și solicită judecarea cauzei pe fond.

Instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantei – consilier juridic Radu Cristiana, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată. Fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin *acțiunea în conflict individual de muncă* înregistrată la această instanță la data de 08.02.2012 sub nr.913/97/2011, Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județului Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta Revitea-Saidac Nicoleta Georgiana, a chemat în judecată pe pârâții Școala Generală cu clasele I-VIII nr.6 Vulcan și Inspectoratul Școlar al Județului Hunedoara, solicitând obligarea pârâților la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008, pentru aprobarea O.G. nr.15/2008, începând cu data de 01.10.2009 și până la data de 31.12.2009, actualizate în funcție de coeficientul de inflație, la data plății efective.

În fapt, reclamanta a arătat că prin O.G. nr.15/2008, privind creșterile salariale care se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ s-a prevăzut ca în cursul anului 2008, salariile de bază ale personalului didactic de predare/instruire practică, respectiv personalul didactic auxiliar din învățământ, se majorează cu coeficienții de multiplicare

prevăzuți în Anexele 2 și 3 la actul normativ și că această ordonanță deși a fost aprobată prin Legea nr.221/2008 nu a fost pusă nici în prezent în aplicare.

De asemenea menționează că Legea nr.221/2008 a fost supusă controlului de constituționalitate, iar Curtea Constituțională prin decizia nr.1093/15.10.2008 a constatat că este o lege constituțională, iar ulterior O.U.G. nr.136/2008 prin care s-a amânat punerea în aplicare a creșterilor salariale stabilite prin Legea nr.221/2008 a fost declarată neconstituțională prin decizia nr.1221/12.11.2008 a Curții Constituționale.

De asemenea s-a arătat că au fost declarate neconstituțională și art.2 și 3 din O.U.G. nr.1/2009 prin decizia nr.989/2009 a Curții Constituționale.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru, conform art.270 Codul Muncii republicat.

Pârâții legal citați nu au depus întâmpinare și nici acte în apărare.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului instanța reține următoarele:

Analizând cu precădere, potrivit art.137 al.1 C.pr.civ., excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune, instanța apreciază ca aceasta este întemeiată.

Astfel, potrivit art.268 al.1 lit.c C.muncii republicat, cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate „*în termen de 3 ani de la data mașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat (...)*”.

Or, în raport de aceste dispoziții și reținând că prezenta acțiune a fost formulată de reclamantă la data de 08 februarie 2012, instanța urmează a constata drept întemeiată excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune având ca obiect diferența de drepturi salariale pentru perioada 01 octombrie 2008 – 31 decembrie 2008, urmând a o admite ca atare.

În ce privește fondul cauzei, se constată că prin O.G. nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalul didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale personalului didactic și pentru cel didactic auxiliar, începând cu data de 01.10.2008.

Acest motiv a fost supus controlului de constituționalitate, iar prin decizia nr.1093 din 15.10.2008, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate, constatând implicit că Legea nr.221/2008 este constituțională.

Prin O.U.G. nr.136/2008, dispozițiile Legii nr.221/2008 privind data acordării creșterilor salariale, au fost modificate, în sensul acordării majorărilor salariale de 50%, cadrelor didactice, începând cu luna aprilie 2009.

Curtea Constituțională sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor O.U.G. nr.136/2008 de către Avocatul Poporului, prin decizia nr.1221/10.11.2008, a admis excepția și a constatat că prevederile acestei ordonanțe sunt neconstituționale.

Ulterior, Guvernul a emis o nouă ordonanță de urgență, respectiv O.U.G. nr.151/2008, prin care se reduc majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr.221/2008, însă Curtea Constituțională prin decizia nr.842/2.06.2009, constată neconstituționale prevederile art.I, pct.2 și 3 din această ordonanță.

La data de 29.01.2009, Guvernul prin O.U.G. nr.1/2009 modifică dispozițiile O.G. nr.15/2008 și ale Legii nr.221/2008, iar ulterior apariției acestei ordonanțe s-au mai adoptat încă două ordonanțe, respectiv O.U.G. nr.31/2009 și O.U.G. nr.41/2009, care conțin prevederi similare cu cele ale O.U.G. nr.1/2009.

Sesizată cu excepția de neconstituționalitate a acestor ordonanțe, Curtea Constituțională prin decizia nr.842/02.06.2009 și decizia nr.989/30.09.2009, s-a pronunțat asupra neconstituționalității dispozițiilor criticate, constatând neconstituționalitatea acestora.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, prin care s-a stabilit ca fiind neconstituționale dispozițiile O.U.G. nr.151/2008 și cele ale O.U.G. nr.1/2009, instanța, raportat la prev. art.31 alin.1, 2 și 3 din Legea nr.47/1992, republicată, se constată că pretențiile deduse judecătii sunt întemeiate pe disp. Legii nr.221/23008, lege prin care au fost aprobate prev. O.G. nr.151/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.

În această situație, modificările aduse O.G. nr.15/2008, prin disp. art.I, pct.2 și 3 din OUG nr.31/2008, nu mai produc efecte, fiind suspendate de drept, conform art.31 alin.3 din Legea nr.47/1992 și nici modificările aduse prin actele normative ulterioare unor prevederi suspendate de drept nu pot produce efecte.

Cum prin decizii succesive Curtea Constituțională a declarat neconstituționale modificările aduse O.G. nr.151/2008, rezultă că acest act normativ, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr.221/2008, este în vigoare. Drept consecință, potrivit art.169 alin.1 din Codul muncii, angajatorul este obligat, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, să-l despăgubească pe salariat în situația în care a suferit un prejudiciu material sau moral din culpa angajatorului în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, sau în legătură cu serviciu, neplata salariului stabilit de lege, reprezentând o încălcare a contractului individual de muncă, intervenit între angajator și salariat, potrivit art.157 alin.2 Codul muncii, care atrage răspunderea civilă contractuală a celui ce angajează.

În plus Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii formulate de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați și de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin decizia nr.3/04.04.2011, a statuat că: „Ca efect al deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale ordonanțele de urgență ale Guvernului nr.136/2008, nr.151/2008 și nr.1/2009, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.”

Adeverința atașată la dosar la fila 5 atestă faptul că reclamanta a fost angajată unității de învățământ pârâtă în perioada menționată în cerere.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, raportat la prev. Legii nr.221/2008, acțiunea în conflict de drepturi, astfel cum a fost formulată de către reclamantă, va fi admisă în parte ca întemeiată, sub aspectul perioadei care nu a intrat sub incidența prescripției, astfel cum a fost anterior menționată. Ca urmare, vor fi obligați pârâții la calculul și plata drepturilor salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite, în conformitate cu prev. Legii nr.221/2008, începând cu data de 01.10.2009 și până la data de 01.01.2010 către reclamantă. Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.161 alin.4 Codul muncii (în vigoare la data respectivă), se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Văzând că nu au fost solicitate cheltuieli de judecată de către pârâtă.

Pentru aceste motive,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Admite excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune, invocată din oficiu și în consecință:

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, cu sediul în mun. Deva, str. Gheorghe Barițiu, nr.2, județul Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta REVITEA-SAIDAC NICOLETA GEORGIANA, împotriva pârâților INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI HUNEDOARA, cu sediul în mun. Deva, str. Gheorghe Barițiu, nr. 2, județul Hunedoara și ȘCOALA GENERALĂ CU CLASELE I-VIII NR.6, cu sediul în loc. Vulcan, str. Traian, nr. 2A.

Obligă pe pârâți la calculul și plata către reclamantă a drepturilor salariale neacordate, reprezentând diferența dintre salariile efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, pentru perioada 01 ianuarie 2009 – 31 decembrie 2009, actualizate în funcție de coeficientul de inflație până la data plății efective.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 27.03.2012.

Președinte

Filimon Cornelia

Asistenți judiciari

Mureșan Cristina Lavinia

Galici Ciprian Virgil

Grefier

Micin Cecilia Ana

22.05.2012

5 ex - FC/MCA

Pentru conformitate
Grefier,

